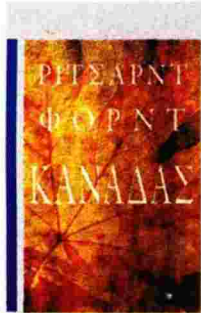

Οι διαβόητοι Μπόι (Γάουερ) και Κλάιντ (Μπάροου), το ζεύγος ληστών της δεκαετίας του 1920 που γαζώθηκε από σφαίρες αστυνομικών. Τραγικό τέλος είχαν και οι γονείς (επίσης ληστές τράπεζας) του κεντρικού ήρωα στο «Canada»

Ληστές α λα Μπόι και Κλάιντ

**ΡΙΤΣΑΡΝΤ
ΦΟΡΝΤ
Καναδάς**

Μετάφραση Θωμάς Σκάσης.
Εκδόσεις Πατάκη,
2014, σελ. 560,
τιμή 19,70 ευρώ

Ένα βίαιο γεγονός
που συνέβη πριν από μισό
αιώνα και καθόρισε
τις ζωές δύο παιδιών

Το 2012, με την έκδοση αυτού του μυθιστορήματος, ο Ρίτσαρντ Φορντ, που ανήκει στους κορυφαίους αμερικανούς πεζογράφους της εποχής μας, επέστρεψε στο προσκήνιο ύστερα από έξι ολόκληρα χρόνια.

Ο «Καναδάς» είναι ένα εξαιρετικό μυθιστόρημα απ' όλες τις απόψεις, ένα έργο αυθεντικό και χορταστικό, βγαλμένο από τα (λογοτεχνικά) σωθικά της μεγάλης αμερικανικής παράδοσης του 20ού αιώνα – ένα μυθιστόρημα που θα διάβαζαν με ενδιαφέρον ο Φόκνερ, ο Χέμινγκγουεϊ, ο Στάινμπεκ.

Το 1956 η οικογένεια του μικρού Ντελ Πάρσονς – όπως και άλλες οικογένειες στρατιωτικών μετά τη λήξη του πολέμου – εγκαθίσταται στο Γκρέιτ Φολς της Μοντάνα.

Ο (αεροπόρος) πατέρας Μπεβ είναι φύσει αισιόδοξος και του αρέσουν οι απάτες. Η μητέρα Νίβα, που κατάγεται από μορφωμένους εβραίους μετανάστες, είναι φύση καλλιτεχνική και αρκετά εσωστρεφής. Οι ζωές όλων – και της Μπέρνερ, της δίδυμης

αδελφής του πρωταγωνιστή – ανατρέπονται όταν το συνηθισμένο κατά τ' άλλα αντρόγυνο αποφασίζει να ληστέψει μια τράπεζα.

Η επιλογή τους, μολονότι οι δράστες δεν ήταν άφρονες, αποδεικνύεται πολλαπλώς καταστροφική και οι συνέπειές της μακροπρόθεσμες – φανταστείτε μια ερασιτεχνική και εξαιρετικά κακότυχη εκδοχή του διαβόητου ζεύγους «Μπόι και Κλάιντ» χωρίς τα χολιγουντιανά πασπαλίσματα αλλά απολύτως τραγική. Μετά τη σύλληψη των γονιών του ο Ντελ σώζεται από μια οικογενειακή φίλη και, περνώντας μέσα από αχανείς εκτάσεις, κατευθύνεται προς το άγνωστο, προς ένα αινιγματικό ξενοδοχείο σε μια ερειπωμένη πόλη, προς τον αδίστακτο και αινιγματικό Άρθουρ Ρέμλινγκερ, προς τον Καναδά εν τέλει, που αναδεικνύεται σε χώρα της εγκατάλειψης αλλά και της λύτρωσης.

Επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον στη ρευστή ταυτότητα του ήρωά του, ο Ρίτσαρντ Φορντ συνυφαίνει αριστοτεχνικά μια επική ιστορία ενηλικίωσης με τον ώριμο απολογισμό μιας συνείδησης που ανακαλεί τη ζωή – τη ζωή που δεν είναι ποτέ όσο «φυσιολογική» φανταζόμαστε – και ασφαλώς το παρελθόν – το παρελθόν που δεν μπορούμε να το αλλάξουμε παρά μόνο να το εξευμενίσουμε.